

РАЗВИТИЕ НА СЪЗНАНИЕТО

22 ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ
НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
27 юли 1922 г. Четвъртъкъ
въ Чамъ-Курия

Печат. Малджиев—Русе.

Развитие на съзнанието.

Тайна молитва!

Прочетоха се първо темитѣ на ученицитѣ върху „най-правилниятъ методъ за възпитание на волята“. Следъ това братъ Русчевъ прочете тема върху: „Физическия свѣтъ“.

Послѣ учителя говори.

Азъ ще говоря малко върху „развитието на съзнанието“. Въ този случай „съзнанието“ взимамъ въ широкъ смисълъ. Като вземете въ българския езикъ думата „съзнание“, тя е образувана отъ съюза „съсъ“ и съществителното „знание“. Това значи да ходишъ съ знание, да знаешъ нѣщо, да съзнавашъ нѣщо. Туй има повече духовенъ характеръ — значи да можешъ едновременно въ себе си, въ ума си да съзнавашъ двѣ различни състояния, т. е. да съзнавашъ една права постъпка и една крива постъпка, да правишъ разлика между тия двѣ постъпки, да познавашъ разликата между една права и една крива мисль, между едно право и едно криво чувство.

Сега, когато ви говоря за съзнанието, нѣкои отъ васъ сж като онѣзи, които обичатъ музиката,

слушатъ и казватъ: „Много хубаво нѣщо е музиката“, но не можете да направите разлика, коя частъ е хубавата, не можете да направите разлика между тоноветъ. Ако нѣкои тонове сж изпуснати, не можете да схванете това. Схващате само общото течение, когато единъ музикантъ специалистъ схваща какъ е грѣшката, различава я съ ухото си.

Сега, вие окултнитѣ ученици, ако не можете да схващате извѣстни тонове, ако не можете да правите тази разлика въ съзнанието си като тѣзи музиканти, не можете да бъдете ученици. Добрѣ. Азъ сега ще ви прѣведа въпроса отъ окултно гледище: ако напиша единъ цигуленъ влючъ на петолиннето и подъ първата линия на петолиннето туря отдолу една нула безъ опашка, ще имамъ цѣла нота. Да допуснемъ, че при тази цѣла нота азъ поставя друга една — четвъртинка. Послѣ друга една — осминка, слѣдъ това пакъ една цѣла, послѣ една половинка нота и т. н. Сега тази четвъртинка нота ще се хвали ли, че е при голѣмата, при цѣлата нота? Нѣкой пакъ вие, окултнитѣ ученици, гледатъ ви, почвате да мислите по този начинъ — колко малката нота е по близо до голѣмата нота. Не, гледайте какъвъ тонъ може да издадете, и какво съчетание може да имате въ тази обща хармония съ първата нота, какъвъ из-

разъ може да дадете въ общото съчетание съ всички ноти. И сега у васъ постоянно се явява въпроса: какъ, по кое направление къмъ голѣмата нота сте, колко далечъ сте отъ нея. Нѣкой пакъ гледате, че сте на едно дѣление, двѣ дѣления, три дѣления отъ нея, и си казвате: „Отдалечихме се ние“. Туй не е едно музикално разглеждане на въпроса. Онази нота, която може да даде изразъ, може да е много далечъ отъ главната, отъ първата нота, може да е и слѣдъ нѣколко листа отъ първата нота, но пакъ дава най-голѣмо изражение. И забѣлѣжете, че въ военната музика, въ бойната музика, когато ще воювашъ, всекога даватъ изведнѣжъ най-високото изражение, стрѣскатъ човѣка, когато въ минйорната музика се започва тихо, тихо, послѣ се повишава, и най-послѣ дойде най-високото. Слѣдъ това пакъ спущатъ, понижава се. Въ мажорната музика не е така.

Сега, ако искате вие, като ученици, да се развивате правилно, трѣбва да разбирате живота съ неговитѣ съотношения, тѣй както Богъ го е наредилъ. Вие всеки день сте ноти, и при всеко лѣгане и ставане не сте въ схщата гама. Запримѣрь, азъ, като вашъ учителъ, и вие като мои ученици, нѣма да бъдете утрѣ при мене тѣй, както сте днесъ. Вие мислите, че ще бъде схщото.

Не, отношенията ще бъдат съвсем други. Има друга една вътрешна сила, която урежда живота, не зависи от вашето желание, не зависи от нотата, дѣ да се постави тя, а зависи от самия музикантъ. И вие нѣмате право да казвате, защо съмъ туренъ долу или горѣ — навсѣкждѣ трѣбва да изпълните ролята си. Долу или горѣ, на високо или ниско, като цѣла или половина нота, като осмина или шестнадесетина, като тридесетъ и втора или шестдесетъ и четвърта нота, като у барабана или въ другъ инструментъ, вие трѣбва да се сливате въ едно, да се не чуватъ ударитѣ ви — безразлично е това. Защото, въ туй съзнание, за което ви говори, има друго съзнание, Божественото, на което вашето съзнание трѣбва да стане отгласъ. Не сте вие цѣлѣта въ свѣта; свѣтътъ не е създаденъ зарадъ васъ. Този свѣтъ е създаденъ за едно развлѣчение на Бога, а играчкитѣ на туй развлѣчение сж хората. Слѣдователно, вие сте играчки въ туй развлѣчение на Бога.

Сега, вие казвате: „Ние въ туй самоусвършенствуване“. . . Въ какво се състои туй самоусвършенствуване? — Въ познаване Бога. Въ какво познавате Бога? — Въ Любовта Му. Добрѣ, познахте ли Го въ Любовта Му? „Е, въ мъдростѣта Му“. Познахте ли го въ мъдростѣта му? Е в правдата му — Познахте ли Го въ правдата? — „Въ До-

бродѣтелѣта Му“. Познахте ли Го въ Добродѣтелѣта Му? — Не сте, т. е. отчасти. Когато Неговата правда се приложи върху васъ, казвате: „Нѣма смисълъ“. Когато Любовта Му се прояви въ васъ, казвате: „Нѣма смисълъ“. Когато Мъдростѣта се прояви въ своитѣ високи форми, казвате: „То е много забъркано, не е за насъ“. Когато Истината дойде въ своята свѣтлина, казвате: „Не е за очитѣ ни“. Питамъ: При туй съзнание на единъ ученикъ, какво може да знаете? Слѣдователно, всички трѣбва да се стремите, щото съзнанието ви да се хармонизира, т. е. въ съзнанието ви да стане едно правилно отражение на всички Божествени мисли, на всички Божествени чувствувания, на всички Божествени дѣйствия. Туй е едно спасение за човѣка, или, азъ го наричамъ друго-аче, обостряне на човѣшкото съзнание. Всичко може да се отразява въ съзнанието на човѣка. Съзнанието е като една бистра вода, въ която всичко може да се отрази. И въ туй отражение ние виждаме какъ свѣтътъ е създаденъ.

Сега, азъ ви слѣдя, наблюдавамъ ви: вие се занимавате съ нѣща, които много пѣти сте ги прѣживѣли. Запримѣръ, вие сега се безпокоите, какво ще ядетъ, какво ще сготвите. Че съ това се занимава и влѣкътъ — дали ще намѣри хра-

ната си днесъ или не. Птичката и тя мисли за храната си. Ако ние станемъ като птичкитѣ, които пѣматъ нашия умъ, и почнемъ да се безпокоимъ, какво ще излѣзе? Че какво, храната ви е прѣдвидена! Богъ е прѣдвидѣлъ, и ако съзнаешъ това, ще я намѣришъ точно на врѣме. Ако разберешъ Неговия езикъ, ще я намѣришъ точно на врѣме. Да кажемъ, че отъ София сж ви изпратили единъ колетъ, и въ писмо ви пишатъ за него, но писмото не сте получили, а само колета. Знаете, че колетътъ е дошълъ, но не можете да го вземете.

Та, сега, въ окултната наука, всѣки трѣбва да се стреми да научи Божествения езикъ на пѣщата. Знаете ли какво значи да се говори на Божественъ езикъ? Сега, азъ на единъ ученикъ прѣподавамъ за пръвъ пътъ Божествения езикъ и му се вижда много страненъ. Уча го първата буква на Божествения езикъ. Азбука си има този езикъ. Тази азбука всѣки день ви се прѣподава. И туй, дѣто се молимъ, вѣрваме, любимъ, това за сега сж ерѣдства да ни прѣведатъ този езикъ, да изучимъ Божествения езикъ, и да разберемъ силата му. Ако ме питате защо е Любовта? — Да научимъ Божествения езикъ. Ако ме питате, защо е вѣрата? — Да научимъ Божествения езикъ. Защо е издростъта? — Да научимъ Божествения езикъ.

Защо е Истината? — Да научимъ Божествения езикъ. Щомъ научите тази рѣчь, сегашниятъ ви животъ ще се осмисли. Запримѣрь, въ васъ често се подига въпроса, желанието, искате да ви обичатъ и да ви любятъ. Знаете ли какво значи да обичашъ и да любишъ? Сега, вие, когато обичате нѣкого, оцѣнявате любовта така: ще му направимъ една дреха, нѣкой подарѣкъ, кжца ще му съградимъ, конь ще му купишъ, пари ще му дадешъ, а ако ти е синъ, повече нѣщо ще му дадешъ. По този начинъ, външно изразявашъ любовта си. Но това не е никаква любовъ. Ами прѣдставете си, че вие сте ми слуга, честенъ сте. и азъ оставямъ кжцата конетѣ си да се разполагате 10-ина-20 години съ тѣхъ, а азъ заминавамъ нѣкъдѣ. Като си дойда, ще си взема нѣщата. Мислите ли, че това правя отъ любовъ къмъ васъ? Азъ го направихъ отъ любовъ къмъ себе си. Сега, вие майките се прѣпорѣчватъ, че имате идеална любовъ, обичате дѣцата си безкористно. Хубаво, азъ не се съмнѣвамъ, че имате безкористна любовъ, но вие обичате дѣцата си, защо? Защото ще остарѣете, а този вашъ синъ ще стане виденъ човѣкъ, та да има кой да ви гледа. Дѣщеря имате, обичате я. Защо? — Да порастне, та да се ожени за единъ богатъ, ученъ зетъ, и да ви помага.

Можете ли да кажете, че това не е истина? Сънищо не можете да ме убъждате въ обратното. Въ всичките ви мисли лежи една користолюбива цѣль, единъ пълненъ егоизъмъ. Вие се приближавате при мене защо? И тамъ виждамъ единъ егоизъмъ. — За да почерпите нѣщо. Когато ви казвамъ, че азъ искамъ отъ васъ, казвате: „Помогни ми да спечеля на единъ лотарийенъ билетъ, че половината ще дамъ на братството“. Помогни ми да спечеля 100,000 лв., и половината ще дамъ на братството. Слѣдъ като спечелите! Тѣй казватъ монтѣ ученици: Слѣдъ като спечеля. . . . Това не е окултизъмъ, това не е ученичество. Тѣзи идеи да ги изхвърлите изъ вашитѣ глави. Азъ искамъ отъ васъ жертви за Бога абсолютно безкористни. Разбирате ли какво значи абсолютно безкористни? За въ бъдеще, всички, всички да служите абсолютно безкористно, безъ да очаквате да получите нѣщо. Вие гледате все на първо мѣсто да кацнете, и да кажете, че азъ съмъ сега отъ лѣво или отъ дѣсно. Така искаха ученицитѣ на Христа, единъ отъ лѣво да седне, другъ — отъ дѣсно. И слѣдъ 2,000 години пакъ сѣщото искаха. По този начинъ не се влиза въ Царството Божие. Вие искате лесно да влѣзете въ Царството Божие. Туй не е окултизъмъ! Та, въ вашето съзнание трѣбва да се реди

една идея по-висока. Ако азъ, като учителъ, имамъ една цѣль — да ви използвамъ, това не е никакво учительство, това е търговия! Ако азъ не съмъ ви казалъ самата истина, има защо да не я казвамъ. На единъ ученикъ казахъ истината, и два дни плака. И на други нѣкои ако кажа истината, три дни ще плачатъ. Въ тази истина ще научите горчиви работи. Който влѣзе въ Царството Божие, ще му дадатъ най-големитѣ горчивини. Ще ви турятъ въ най-силнитѣ киселини, и ако се разтопявате въ тѣхъ, не сте за Царството Божие. Сега, въ вашето съзнание, вие трѣбва да се приготвявате. За какво да се пригответе? За ония истини, на които Божествениятъ свѣтъ ще ви подложи. И ще ви подложи. Вие сте чудни! Искате да влѣзете въ Царството Божие като гости. Въ Царството Божие гости не искатъ. Онази мома, която ще се жени какво мисли? Очаква ли тя като влѣзе въ новия домъ 3—4 слугини да ѝ служатъ, а тя на столъ да стои и само да се облича? Тѣй ли мисли тя? Свекърътъ ѝ на село ще иска тя да се запретне да омеси хлѣбъ, че да видятъ меси ли добръ; да сготви, да опере, послѣ на нивата ще отиде да работи. А ние, духовнитѣ хора, мислимъ често. . . . Какво? — Че като отидемъ на небето, ще взематъ китари и ще ни свирятъ и нѣ-

ятъ. Ще има свирни, но между свирнитъ ще има много велики работи, които се вършатъ въ този великъ свѣтъ. И ако вие, съ сегашнитъ ваши схващания, ако съ сегашнитъ ваши разбирания мислите да влѣзете въ този свѣтъ, ще се намѣрите въ едно голѣмо противорѣчие. Прѣдставете си, че сте отишли на небето, и сж ви дали най-добрата храна, най-добрата музика, най-доброто забавление, и изведнѣжъ дойде заповѣдъ, кажатъ ти: „Ти ще станешъ сега и ще отидешъ на земята при единъ голѣмъ грѣшникъ“. Ако се намусишъ, пропадашъ. Не, ти ще станешъ съ радостъ, и ще отидешъ при този голѣмъ грѣшникъ. Ако васъ ви турятъ да направите нѣщо подобно, ще се намусите, Запримѣръ, нѣкой е седналъ отъ дѣсната ми страна и ви дигнатъ за нѣщо, ще кажете: „Единъ нхтъ въ живота си имашъ случай да седна тука, и ме дигнаха“. Всички ученици тъй мислите. Азъ не казвамъ, че това е лошо, това е хубаво, но въ Божествения свѣтъ се казва, че Богъ може да се прояви навсѣкждѣ. Богъ ви изпитва. Вие не знаете кждѣ ще се прояви Той. и какъ ще се прояви. Вие не знаете това, защото не е въ това, какъ Богъ е почналъ да се проявява, но какъ ще свърши. Прѣдставете си, че азъ ви покана на гости и ви опека една хубава кокошка, но слѣдъ туй каз-

вамъ: „Хайде сега да се разходимъ около 3—4 часа, и слѣдъ като се върнемъ, ще видимъ, тогава може да ядемъ кокошката“. Какво ще кажете отгорѣ на това? Вие сте гладни, 2—3 дни не сте яли, и слѣдъ като ви поканвамъ на печена кокошка, прѣдлагамъ ви да направимъ една разходка за 2—3 часа. Ще кажете: „Сега ли му е врѣме за разходката?“ Веднага ще ми разкритикувате постъжката. Ще кажете: „Е, учителъ!“ Ами ако се укаже, че тази кокошка била болна, ще ви кажа: „Ще я отложимъ, по-добрѣ да се разходимъ, отколкото да ядемъ“. Ако ви покана въ къщи, тя ще ви мирише и ще ви изкушава, затова ви разхождамъ, развождамъ ви надалечъ. Слѣдователно, всички изкушения не сж нищо друго, освенъ отвличане отъ опасности, които сж създадени въ свѣта. Всѣко изкушение е лошо само по себе си, но ако то не се случи, ще стане нѣщо по-голѣмо, нѣщо по-лошо. Туй зло е дошло, за да не се случи нѣщо по-голѣмо. Затуй една българска пословица казва: „Ела зло, че безъ тебе по-злѣ“. Слѣдователно, всички изкушения иматъ за цѣлъ да ни избавятъ отъ туй голѣмо зло, което виси като ножъ надъ главитъ ни. Като ученици на тази школа, вие, въ вашето съзнание, трѣбва да имате ясна прѣдстава за ония промѣни, които

ставатъ въ Божествения свѣтъ. Не е важно какво вършатъ хората, а какъ е нареденъ свѣтътъ. Божествениятъ Духъ, който прави тѣзи промѣни, раздава на всички хора, както намѣри за добръ. Вие гледайте да разберете Божествения духъ, а не тѣзи малки духове. Проучвайте този дух, който просвѣщава, който раздава нѣщата, който е изворъ на Божествената любовъ, носителъ на Божията Мъдростъ, носителъ на Божията Истина, Правда, Добродѣтелъ. Този Великия Духъ, Него трѣбва да слушате. И ако вие бихте Го слушали, никакъвъ споръ нѣмаше да има. Всички тия спорове, които сега ставатъ, лесно биха се уредили. Азъ онзи денъ говорихъ на първия класъ за прѣвърщане на енергиитѣ. Прѣдставете си, че дойде нѣкой вашъ приятелъ и крѣвно ви обиди — единъ изпитъ. Наблюдавайте въ единъ мѣсецъ време, за колко минути, дни или седмици ще можете да прѣвърнете тази обида или каква и да е друга обида, и то не само че да не остане нѣкаква слѣда отъ тази обида, но като чуешъ отново да се произнесе тази обида, да се радвашъ, да ти стане приятно. Наблюдавайте слѣдъ колко време може да прѣвърнете тази обида въ приятно чувство. Това е пакъ до силата на съзнанието ви. Ако до единъ мѣсецъ не можете да я прѣвърнете, вие сте да-

лечъ. Тогава минаватъ мѣсецъ, два, три, година, двѣ и повече, и по закона на кармата, слѣдъ много време, всичко минава, заличава Господъ този споменъ, и вие казвате: „Свърши се“. Да, но това не е ученикъ, никакъвъ урокъ той не е научилъ. Добръ сте научили урока си, ако слѣдъ като ви обиди нѣкой, въ единъ часъ отгорѣ заличите тази обида. Не само да я заличите, но да обикнете тази дума. Вие имате тази наука. Това е единъ ученикъ, който разбира законитѣ. Вие може ли да го направите! — Можемъ. Христосъ като казва „любете враговетѣ си“, това значи, че обида, казана отъ врага ти, да можешъ да я прѣвърнешъ, защото той, като врагъ, като ти е казалъ тази обида, избавилъ те отъ едно голѣмо зло. Ще се стремите всички да очистите съзнанието си. Сега, на религиозенъ езикъ ще ви кажа същото: Ще се молите на Господа, ще викате Светия Духъ, да приложите Божествения Духъ. Ако въ единъ мѣсецъ една обида не можете съ вашата любовъ да я прѣвърнете, вие не сте ученикъ, вашата любовъ е слаба, не е Божествена любовъ. Въ Божествената любовъ, която имате, въ този огънь, трѣбва да се топятъ всички елементи. Сега, нѣкои може да въздигнатъ. Ученикътъ не може да въздигна. Той ще въздигна, но ще каже: „Охъ“, охъ“. Не, не, ще

—вждиша, но ще каже: Ох, ох! Не не, ще работишъ. Днесъ „охъ“, утрѣ „охъ“, и най-послѣ ще каже; „А разбрахъ сега, нѣма повече „охъ“, задачата е решена“. Азъ не се сѣрдя, че нѣкой пѣтъ казвате „охъ“, но гледамъ, като казвате „охъ“ работите ли. Като казвате „охъ“ и не работите, казвамъ: „Тази работа съ „охъ“ нѣма да се разрѣши. Ако не вземете този методъ, който ви давамъ тази вечеръ, ще губите времето си, т. е. може да свършите по-късно школата си, защото има при мене нѣкои ученици, които отъ 15 години повтарятъ този класъ и казватъ: „Учителю, кажи ни нѣщо повече!“ Като имъ дамъ по-сложна задача, тѣ казватъ: „Не е по силитѣ ни“. Тогавъ какъ искате да минете въ по-горенъ класъ? Сега, не казвамъ, че азъ искамъ това, но казвамъ, че въ тази школа всичко е опрѣдѣлено, необходимо е. Да любишъ, това не е една привилегия, това е една необходимостъ. Да бѣдешъ мѣдъръ, това не е една привилегия, това е една необходимостъ. Да бѣдешъ истиннолюбивъ, това не е една привилегия, това е една необходимостъ. Да бѣдешъ милостивъ, това не е една привилегия, това е една необходимостъ. Нѣма да кажешъ: „Не мога“. Не, не, ще се подчинишъ, и нищо повече. Това е една необходимостъ. Не се ли подчинишъ на тази необходимостъ, очаква те смъртъ. Ама защо трѣбва да лю-

бишъ? Не любишъ ли, нѣма животъ. Ако любишъ, има животъ; ако не любишъ, нѣма животъ. Ако не придобиешъ тази мѣдростъ, условията на този животъ нѣма да се проявятъ. Тѣй щото, като говоримъ за любовта, като говоримъ за мѣдростта, за правдата, за истината, ние подразбираме необходимостта на Божествения животъ. Нѣма да казвашъ „защо“, но ще кажешъ: „Азъ трѣбва да любя, азъ трѣбва да бѣда уменъ, правдивъ, истиннолюбивъ, това е необходимостъ, това е Божествено, наложено ни е, нѣма изключения. Тѣй трѣбва да мислите. Казва нѣкой: „Защо трѣбва да любишъ“. Необходимо е да любишъ. Ама защо да го любишъ, лошъ е? Необходимо е. „Ама той е такъвъ“. Необходимо е. Разбирате ли? Волята Божия е такава, Разбирате ли какво е волята Божия? Ако не ѝ се подчинишъ, тя помита всичко; ако ѝ се подчинишъ, спира. Богъ нѣма да се подчини на едни дѣтински своеволия, нѣма да ти дава отговоръ за какво и защо — ни най-малко! Трѣбва да знаешъ необходимо е. Защо трѣбва да любя? — Необходимо е. Защо трѣбва да бѣда уменъ? — Необходимо е. Тѣй трѣбва да мислите. И въ вашето съзнание трѣбва да легнатъ веднѣжъ за винаги тѣзи нѣща, и то не само у васъ, но тѣй ще проповѣдвате и на другитѣ. Ами какво учите вие? Ще ка-

жете: „Необходимо е да любиш“. Какво учите друго? — Необходимо е да имаш мъдрост. Друго? — Да не правиш глупави работи, Друго какво учите? — Необходимо е да учиш истината. Това е нашето учение! Необходимо е значи! Но нѣма да кажете: „Може но, когато имаме разположение“. Не, ще любиш, и нищо повече. Никакво разположение, но по заповѣдъ. Необходимо е, и нищо повече. Ще се подчиниш. Откажеш ли, всичко е свършено.

И сега, всичкитѣ страдания въ свѣта не сж нищо друго, освѣнъ това, че невидимиятъ свѣтъ иска да вразуми хората, че необходимо е, много нѣща сж необходими. Туй сега е разумната страна на въпроса, какъ стои той отъ окултното гледище. Щомъ всичко това е необходимо отъ Божествено гледище, необходимитѣ нѣща най-лесно се изпълняватъ. Необходимо е да ядешъ. Мъчно ли е да ядешъ? Не, лесно е. Необходимо е да пиешъ вода. Мъчно ли е да пнешъ вода? Не, най-лесното е. Глътка по глътка, ще свършишъ. Дигни чашата на страна. Тия сж най-леснитѣ нѣща.

Сега, тия спорове, които често произтичатъ между васъ, тѣ произтичатъ отъ това, че има други същества въ свѣта, които чрѣзъ своитѣ мисли затъмняватъ съзнанието на човѣка. Често съзнанието

на човѣка потъмнява и той не може да прави разлика между една мисль и друга, между едно чувство и друго. Казва: „Азъ тѣй мисля“. Другиятъ: „А пъкъ азъ тѣй мисля“. Да се разберемъ! Нѣма какъ да се разбираме. Въ любовта нѣма противорѣчия, но необходимо е да любиш. Ще кажешъ: „Ама какъ, какъ ще любя?“ Ще ви приведа единъ примѣръ: Когато се излюпятъ онѣзи малки юрдеченца, майка имъ дава ли имъ уроци какъ да плаватъ? Още като се излюпи, то знае какъ да плава, Майка имъ учи ли ги какъ да кълватъ? — Тѣ знаятъ какъ да кълватъ още щомъ се излюпятъ. И на васъ казвамъ: „Вие като излѣзете отъ вашето яйце ще знаете какъ да кълвете и да плавате“. Ако ми кажете, че не знаете, ще ви кажа, че искате да ме забавлявате. Тѣй седи въпроса. Азъ ви говоря за една истина, която дълбоко е вложена въ вашата душа, и вие може да я знаете. Както пилецето може да кълве, и юрдечето знае да плава още щомъ се излюпятъ, така и вие знаете. Юрдечката майка казва: „Клокъ, клокъ“. Прѣведенъ този езикъ значи: Ще работишъ тѣй, както е написано вътрѣ въ тебе. Дойде юрдеченцето до водатата, и майката казва: „Квакъ-квакъ“. Значи: Тѣй както е писано въ тази Божествена книга, тѣй ще плавашъ. Вие ще ме питате какъ

да любимъ. Азъ ще кажа: „Квакъ-квакъ — тъй както е писано въ Божествената книга“. Нѣма никакъвъ споръ. Ще отворишъ книгата, ще прочетешъ. Опрѣшъ ли ме и разсъждавашъ философски, нѣма да влѣзешъ въ водата.

И тъй, вложете мисълта, че основнитѣ Божествени мисли, идеи сѣ вложени, написани въ тази Божествена книга, и всѣки може да чете отъ нея, стига да иска да чете, стига да слуша. Я наблюдавайте пиленцата, юрдеченцата, като чуятъ гласа на майка си: Кжтъ-кжтъ — всички пиленца се събиратъ, слушатъ, подчиняватъ ѝ се. Като ги повика, всички отиватъ. Е хубаво, когато Господъ ви вика, а вие не слушате, ще изгубите. Слѣдъ като майка ви, която е поставена да ви вика, извиква клокъ-клокъ, а васъ ви нѣма, не загубвате ли? Като ви каже кжтъ-кжтъ, и вие закъснѣете 1—2 минути, всичко е опанано. Казвате: „Има врѣме, за въ бъдеще“. Нѣма врѣме, всичко е опрѣдѣлено. Туѣ пиленце не може да се отдалечи на голѣмо разстояние отъ майка си. То може да се отдалечи на разстояние само 1 крачка, двѣ, 10, 15 крачки, но не може да се отдалечи на 100 крачки или повече. Отдалечили се повече, то изгубва майка си.

И вие, въ нашето съзнание, не може да се отдалечавате отъ Бога. Вие казвате: „А азъ ще се отдалеча отъ Бога“. Да, но далечъ като отидешъ, като каже майка ти „кжтъ-кжтъ“, нѣма да чуешъ. Въ нашето съзнание ще бъдемъ на такава дистанция, на такова разстояние отъ свѣта, че щомъ сме при тѣзи Божествени условия, като чуемъ какво казва Духътъ, какво казва майка ни, веднага да чуемъ и изпълнимъ каквото казва, да изпълнимъ волята ѝ. За послѣдствията не мислете, защото въ необходимостта всичко е за добро.

Свърши се въ 9 ч. безъ 10.

Тайна молитва!

